

Weerzin of weer zin in school?

Back to school?! Voor het ene kind een reden om een gat in de lucht te springen. Je gaat naar een nieuwe groep, een leuke nieuwe juf of leraar en ook niet geheel onbelangrijk; je ziet al je vrienden en vriendinnen weer. Er zijn echter ook kinderen die wat minder enthousiast reageren over het feit dat ze weer naar school mogen of eigenlijk moeten. Kinderen die elke ochtend pijn in hun buik krijgen. Kinderen die niet naar school willen omdat school saai en stom is. In mijn praktijk help ik regelmatig kinderen die het niet leuk vinden om naar school te gaan. De oorzaken en daarmee ook de oplossingen zijn heel uiteenlopend.

Semie is 7 jaar als hij mijn praktijk binnenstapt. Elke keer als hij naar school gaat, heeft hij veel last van buikpijn. Samen met Semmie kijken we wat zijn buikpijn veroorzaakt. Semmie zegt dat in zijn buik een beestje zit. Een beestje dat elke keer als hij naar school moet heel hard gaat schreeuwen. Hij schreeuwt dan zo hard dat Semmie er pijn in zijn buik van krijgt. Ik ben nieuwsgierig naar dit beestje en zijn geschreeuw. Hoe voelt het beestje zich? Semmie geeft aan dat het beestje boos is. Hij is boos op de juf. Semmie moet van de juf heel veel saai schoolwerk doen. Bladen vol rekenwerk en taalwerk. Heel veel lijkt op elkaar en daardoor is er niets aan. Ik vraag Semmie wat het beestje het allerliefste zou willen. Semmie geeft aan dat hij minder van hetzelfde wil leren. Hij wil daarnaast ook graag nieuwe dingen leren. Geschiedenis en techniek vindt hij bijvoorbeeld reuze interessant. Als hij meer leuke dingen zou leren en minder van hetzelfde zou hoeven maken, dan hoeft het beestje ook niet meer zo te schreeuwen. Ik vraag aan Semmie hoe hij het beestje kan helpen zodat hij krijgt wat hij nodig heeft. 'Ik ga wel naar de juf en vertel wat ik graag zou willen', stelt hij voor. De volgende keer als Semmie komt is zijn buikpijn minder geworden. Het beestje heeft niet zo veel geschreeuwd, zegt hij.

Samen met de leerkracht heeft Semmie gekeken op welke wijze hij kan krijgen wat hij nodig heeft. Semmie is een jongen die slimmer is dan gemiddeld. Door hem heel veel van hetzelfde aan te bieden, verdwijnt de zin om naar school te gaan. Samen met zijn juf hebben we gekeken op welke manier we Semmie het beste konden helpen om hem de zin in school terug te geven. Semmie heeft van de juf verrijkend materiaal gekregen. Hij mag nu bijvoorbeeld een Powerpoint presentatie in elkaar zetten over de tweede wereldoorlog. Dit vind Semmie fantastisch. Hij mag zelf de informatie opzoeken, zelf stukken schrijven én de presentatie maken. Daarnaast hoeft hij minder van hetzelfde te maken. In plaats van een heel blad met taalsommen, mag hij nu de helft maken. Door de veranderingen zit Semmie zichtbaar lekkerder in zijn vel. Het beestje in zijn buik is rustig geworden waardoor hij nu met een ontspannen gevoel naar school kan gaan.

Als een kind niet naar school wil, geeft het kind eigenlijk aan dat hij hulp nodig heeft, op wat voor gebied dan ook. Kijk samen met je kind waar hij zich niet fijn over voelt. Het probleem kan inderdaad liggen op school; geen uitdaging, een strenge juf of juist een te vrije juf, te moeilijke leerstof, gepest worden of geen vriendjes hebben.

Het probleem kan echter ook buiten school liggen; je kind maakt zich zorgen om een (zieke) ouder, je kind heeft moeite met echtscheiding, overlijden van een naaste, voelt zich onderdrukt door een broer of zus, een strenge ouder of juist een vrije ouder, enzovoorts. Als je weet waar het probleem vandaan komt, kun je samen met het kind kijken naar oplossingen. Als je kind het moeilijk vindt om over zichzelf te praten, kun je via een powerverhaal toch over het onderwerp praten en de oplossingsvaardigheden van je kind vergroten.

Josje zit in groep 5 van de basisschool. Haar ouders melden Josje bij mij aan omdat zij de laatste paar maanden erg neerslachtig is. We zien de vrolijke Josje steeds meer verdwijnen, geven haar ouders aan. We weten niet hoe het komt. Aan ons vertelt zij het niet. Josje vindt het moeilijk om te praten maar spelen kan zij des te beter. In spel laat zij zien hoe zij zich voelt in de klas. Josje wordt al een tijdje uitgescholden door een aantal klasgenootjes. Ze noemen haar een brillenjood omdat zij een brilletje draagt. Ze zeggen dat zij dom is, lelijk en dat zij niks kan. Josje voelt zich daardoor klein. Ze wordt er verdrietig en voelt zich machteloos. Zij weet niet wat zij moet doen om het pesten te laten stoppen. In de sessies leert Josje stapje voor stapje sterker te worden. Zij leert te kijken naar haar kwaliteiten, haar eigen ik. Josje groeit. Middels een verhaal uit het boekje 'Pesten' leert zij hoe zij met al haar power met het pestgedrag kan omgaan. Natuurlijk oefenen we dit eerst in de veilige omgeving van mijn praktijk met rollenspel. Tijdens de tiende sessie is er in de spelkamer weinig meer te zien van het introverte meisje. In spel en rollenspel komt zij krachtig en vol zelfvertrouwen over en komt zij voor zichzelf op!

Josje vond het niet leuk om naar school te gaan omdat zij gepest wordt. Niet alle kinderen durven aan de leerkracht of hun ouders te vertellen dat ze gepest worden. Er kan een gevoel van schaamte aankleven. Schaamte omdat ze niet sterk genoeg zijn om het pesten een halt toe te roepen. Er zijn kinderen die kunnen geloven dat ze inderdaad niet de moeite waard zijn waardoor ze zich klein voelen en dit uitstralen. Josje heeft haar eigen kracht teruggevonden door haar eigen kwaliteiten weer te zien en te voelen. In haar kracht heeft zij daardoor de tool uit het boek met succes kunnen toepassen. Josje geeft aan dat het pesten veel minder is geworden en dat zij zich fijn voelt in de klas.

Na een open gesprek met de juf waarin David zijn emoties, wensen en behoeften heeft geuit, krijgt het vertrouwen in de juf een nieuwe Kans.

David is een vrolijke, beweeglijke en creatieve jongen van elf jaar. Hij houdt van bouwen en knutselen en heeft de meest fantastische dingen in elkaar gezet. Thuis hebben ze geen last van hem. Hij kan daar lekker zijn gang gaan. Op school weten ze echter geen raad met hem. Hij loopt daar veel door de klas, roept gekke dingen als het stil moet zijn en irriteert andere kinderen. Zijn juf weet niet meer wat ze met hem moet. Ze is constant aan het corrigeren. David heeft een hekel aan zijn juf. Hij vindt haar te streng, hij mag bijna niets en hij wordt vaak de klas uitgestuurd. Om deze redenen vindt hij school stom, saai en vervelend. Hij telt de dagen af voordat het weer vakantieperiode is. In zijn spel laat David zien dat hij graag de controle heeft over situaties waarin hij zich niet fijn voelt.

Middels rollenspel leert David om de controle meer los te laten. David vond het niet leuk om naar school te gaan omdat hij zich niet begrepen voelde door de juf. Na een open gesprek met de juf waarin hij zijn emoties, wensen en behoeften heeft geuit, krijgt het vertrouwen in de juf een nieuwe kans. Ook voor zijn beweeglijkheid werd een oplossing gevonden. Als David te veel onrust in zijn lichaam voelt, mag hij één tot twee keer per dag een blokje om de school rennen. Daardoor keert de rust in zijn lichaam terug en kan hij beter geconcentreerd werken.

Irene Heim (1980) is sinds 2005 fulltime werkzaam als integratief kindtherapeute. Ze behandelt kinderen die om welke reden dan ook uit balans zijn. Tijdens haar werk maakt ze veel gebruik van de powerverhalen die ze schrijft. www.ireneheim.nl